

بررسی رابطه بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول

سیده رویا محمودی نژاد دزفولی^۱، لیلا مسعودی یکتا^۲، مهتاب صمصامی پور^۳، مهدی زمانیان^۴، سیدامید محمودی نژاد دزفولی^۵، عزیز کسانلی^۶

^۱ کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

کد ارکید: 0000-0002-7696-0927

^۲ گروه آموزشی پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

^۳ کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

^۴ کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

^۵ کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی خرم آباد، خرم آباد، ایران.

^۶ گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.

مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی، دوره هفتم شماره اول بهار و تابستان ۹۹ صفحات ۱۷-۲۵.

چکیده

مقدمه و هدف: انگیزش پیشرفت زمانی مطرح می‌شود که فرد در فعالیت‌هایش معیار برتری را الگو قرار دهد و هر فرد سبکی را برای حل مسئله‌هایی که با آنها روبرو می‌شود برمی‌گزیند که برخی سازنده و منجر به پیشرفت فرد، برخی غیرسازنده بوده و فرد را از پیشرفت باز می‌دارد. هدف مطالعه حاضر بررسی رابطه بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله در دانشجویان علوم پزشکی دزفول بود.

روش‌ها: این مطالعه‌ی توصیفی-تحلیلی روی ۱۲۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول انجام شد. نمونه‌ها به روش تصادفی ساده انتخاب شده و ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه‌های استاندارد انگیزه پیشرفت (T.M.A) هرمنس و سبک‌های حل مسئله (PSS) کسیدی ولانگ بودند که روایی و پایایی آنها در مطالعات مختلف تایید شده است.

یافته‌ها: در این مطالعه ۱۲۰ دانشجوی با میانگین سنی $21/22 \pm 1$ بودند. میانگین نمرات انگیزه پیشرفت دانشجویان نشان‌دهنده‌ی میزان بسیار خوب در آنان می‌باشد. بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های سازنده حل مسئله (خلاقیت، اعتماد، گرایش) رابطه وجود دارد.

نتیجه‌گیری: مطالعه حاضر نشان داد که بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های سازنده حل مسئله (خلاقیت، اعتماد و گرایش) رابطه وجود دارد. انگیزه‌ی پیشرفت و خلاقیت برای حل مسائل را می‌توان از سنین کم در افراد تقویت کرد و از همان سنین کم با برگزاری کارگاه‌های آموزش شیوه‌های خلاقانه در برخورد با مسائل بعد انگیزه پیشرفت را در افراد توسعه داد.

کلید واژه‌ها: انگیزه پیشرفت، دانشجویان علوم پزشکی، سبک‌های حل مسئله.

نویسنده مسؤول:
لیلا مسعودی یکتا، گروه آموزشی پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران.
کد ارکید:
0000-0002-5010-572x
پست الکترونیکی:
masoudiyekta@yahoo.com

نوع مقاله: پژوهشی

دریافت مقاله: ۹۷/۵/۹ اصلاح نهایی: ۹۸/۴/۹ پذیرش مقاله: ۹۸/۲/۲۲

ارجاع: محمودی نژاد دزفولی سیده رویا، مسعودی یکتا لیلا، صمصامی پور مهتاب، زمانیان مهدی، محمودی نژاد دزفولی سیدامید، کسانلی عزیز. بررسی رابطه بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول. راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی ۱۳۹۹؛ ۱۷(۱): ۱۷-۲۵.

مقدمه

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های دانشجویان و اساتید و مسئولین دانشگاهی، جلوگیری از کاهش انگیزه پیشرفت می‌باشد (۱). انگیزه پیشرفت نخستین بار توسط موری مطرح شد و عبارت است از یک انگیزه

اکتسابی و گرایش برای دستیابی به برتری و گذران مشکلات افرادی که از انگیزه پیشرفت بالایی برخوردارند، اعتماد به نفس بالایی دارند، اهل ریسک‌اند، نمرات درسی خوبی دارند، بطور فعال در تشکلهای و فعالیت‌های دانشگاهی شرکت می‌کنند و در برابر مشکلات مقاومت بالایی دارند (۲). انگیزه پیشرفت دسته‌ای از معیارهای فردی و اجتماعی است که شخص برای حل مسئله‌ای که با آن مواجه شده است به آنها مراجعه می‌کند. در واقع انگیزه پیشرفت شامل معیارهایی در رابطه با استدلال اشخاص برای انتخاب روش‌های حل مسئله می‌باشد که این معیارها توسط عوامل محیطی تحت تاثیر قرار می‌گیرند و در موقعیت‌های مختلف، متفاوت می‌باشند (۳، ۴). اساتید می‌توانند عوامل فردی و زمینه‌ای موثر بر انگیزه پیشرفت دانشجویان که شامل: درک و فهم دانشجویان از مطالب، تبحر دانشجویان در حل مسائل، کسب دانش جدید و میزان ارزش‌دهی به انگیزه پیشرفت می‌باشد را تحت تاثیر قرار دهند (۵، ۶) و همچنین روان‌شناسان پژوهشی بر این باورند که عوامل درونی و بیرونی از جمله: علاقه، مهارت، کوشش، غرایز، تشویق اطرافیان و ریسک‌پذیری، انگیزش دانشجو را شکل می‌دهند (۷) و بیانگر متمایز بودن جهت‌گیری انگیزه پیشرفت افراد در موقعیت‌های مختلف است (۸). اکثر افرادی که از نظر تحصیلی و انگیزه پیشرفت موفق‌اند، در خانواده‌هایی زندگی می‌کنند که روابط سالمی بین اعضا برقرار است (۹). بطور کلی نظریه پردازان بر این باورند که خانواده همانند بدن انسان عمل می‌کند که اجزای آن بر یکدیگر اثر می‌گذارد و

فرزندان در این سیستم از همدیگر اثر می‌پذیرند (۱۰).
 امروزه با توجه به پیچیدگی‌های ناشی از رشد سریع تکنولوژی، عملکرد حل مسئله در یادگیرندگان از مسائل قابل تأمل نظام آموزشی هر کشور محسوب می‌شود، زیرا مهارت در حل مسئله نیاز اساسی افراد در حل مسائل روزمره و حرفه‌ای می‌باشد (۱۱) که از مهمترین و اصلی‌ترین مهارت‌های تفکر دانشجویان می‌باشد (۱۲، ۱۳). که افراد را برای مقابله با شرایط جدید آماده می‌سازد. حل مسئله روشی است برای کنترل استرس و حل مشکلات که باعث کاهش سطح هیجان افراد می‌گردد (۱۴) و با استفاده از مهارت‌های حل مسئله و یادگیری مهارت‌های منطقی می‌توانند مشکلاتی را که با آن مواجهه گشته‌اند، با بهترین راه، حل و یا به آسانی کنار بگذارند (۱۵، ۱۶). سبک‌های حل مسئله در واقع سبک‌های مورد علاقه افراد در مواجهه با مسائل روزمره هستند (۱۷). که برخی از آنها منجر به پیشرفت فرد می‌گردند یا آنها را از پیشرفت باز می‌دارند (۱۸، ۱۹). در این راستا نتایج پژوهش صالحی (۱۳۸۸)، نشان داد که خانواده‌هایی که از لحاظ فرآیندی وضعیت مطلوبی دارند، دارای فرزندان با انگیزه پیشرفت بالا می‌باشند (۲۰) و نیز پژوهش‌ها در زمینه یادگیری مشارکتی نشان داده‌اند که این روش، باعث افزایش انگیزه پیشرفت می‌شود (۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴). و طبق نتایج مطالعه‌ی زمانی و همکاران (۱۳۹۶)، مشخص شد که آموزش حل مسئله منجر به کاهش اضطراب دانشجویان می‌گردد (۲۵) که با نتایج پژوهش‌های فرانکین و

چسبی (۲۶)، شمسی خانی و همکاران (۲۷) هم سو بود.

با توجه به نتایجی ضد و نقیضی که در بین مطالعات وجود داشت و همچنین عوامل اقتصادی - اجتماعی، فرهنگی، موقعیت جغرافیایی در گروه‌ها و نژادهای متفاوت در اتخاذ مهارت‌های حل مسئله متغیر است و همچنین مطالعه ای تحت این عنوان در ایران یافت نشد. لذا پژوهشگران مطالعه‌ای با هدف تعیین بررسی رابطه بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول انجام دادند.

امید است یافته‌های این مطالعه بتواند راهگشایی در راستای شناخت موانع و عوامل تسهیل‌کننده‌ی برنامه‌های انگیزش پیشرفت در دانشجویان گردد.

روش‌ها

این مطالعه از نوع توصیفی- تحلیلی بوده و به صورت مقطعی در سال ۱۳۹۶ اجرا شد. جامعه پژوهش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهر دزفول بود. با توجه به فرمول شماره ۱، با سطح اطمینان ۹۵ درصد و سطح خطای ۵ درصد حجم نمونه به تعداد ۱۲۰ نفر به دست آمد.

فرمول شماره ۱ حجم نمونه:

$$n = \frac{z^2 s^2}{d^2}$$

روش نمونه‌گیری به صورت تصادفی ساده بود که از هر سه دانشکده (پزشکی، پیراپزشکی، پرستاری) انتخاب شدند.

معیار ورود به مطالعه گذراندن حداقل یک ترم تحصیلی بود و کسانی که پرسشنامه‌ها رو به طور کامل پر نکردند از مطالعه خارج شدند.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه بود که بعد از رضایت از مشارکت‌کنندگان تکمیل شد و در هر دانشکده سه نفر آموزش دیده پرسشنامه‌ها را بین دانشجویان توزیع و جمع‌آوری کردند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها در این مطالعه سه پرسشنامه بود. اول اطلاعات دموگرافیک، انگیزه پیشرفت هرمنس، و سبک حل مسئله کیدی لانگ استفاده شد. پرسشنامه انگیزه پیشرفت هرمنس که یکی از رایج‌ترین پرسشنامه‌های بررسی انگیزه پیشرفت است. دارای ۲۹ ماده می باشد شامل جملات نیمه تمام می‌باشد و هر ماده دارای ۴ گزینه می‌باشد. هنگامی که جمع کل نمره بین ۲۹ تا ۵۰ باشد سطح انگیزه پیشرفت پایین است، اگر میزان آن بین ۵۰ تا ۷۲ باشد در سطح متوسط قرار دارد و در صورتی که بین ۷۲ تا ۱۲۰ باشد در سطح بسیار خوب است. پایایی این پرسشنامه با ضریب الفای کرونباخ ۰/۷۶ بدست آمد. پرسشنامه سبک حل مسئله به وسیله کیدی لانگ (۱۹۹۶) ساخته شده است. و دارای ۲۴ پرسش است که ۶ عامل درماندگی، مهارگری، خلاقیت، اعتماد، اجتناب و گرایش را می‌سنجد و پایایی این پرسشنامه با آلفای کرونباخ به ترتیب برای ابعاد یاد شده ۰/۸۶، ۰/۶۰، ۰/۶۶، ۰/۶۶، ۰/۵۱، ۰/۵۳ به دست آوردند. نمره‌گذاری پرسشنامه به شکل صفر و یک انجام می‌شود و برای گزینه نمی‌دانم نیز نمره ۰/۵ در نظر گرفته می‌شود و سپس جمع این نمرات، نشان‌دهنده نمره کلی هر کدام از عوامل ۶ گانه است. بنابراین هر یک از عوامل با داشتن ۴ سوال،

نمره‌ای برابر با حداقل صفر و حداکثر ۴ خواهند شد. هر عاملی که بالاترین نمره را داشته باشد، نشان می‌دهد فرد به هنگام مواجهه با مشکلات از آن شیوه استفاده می‌کند. در این حالت حداکثر نمره حل مساله ۲۴ و حداقل نمره ۰ و نمره متوسط ۱۲ خواهد بود. بعد از جمع آوری داده‌ها برای تجزیه و تحلیل از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ استفاده شد. برای داده‌های توصیفی، از میانگین و درصد استفاده شد. برای متغیرهای کمی از آزمون‌های آماری T مستقل، تحلیل واریانس یک-طرفه و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۱۲۰ دانشجوی با میانگین سنی ۲۱/۸ ± ۲۱/۲ که ۳۶/۷٪ فرزند اول و ۷/۵٪ فرزند چهارم

بودند، میانگین نمرات انگیزه پیشرفت این دانشجویان $83/2 \pm 7/6$ بوده که نشان‌دهنده میزان انگیزه پیشرفت بسیار خوب در آنان می‌باشد. میانگین نمرات عامل خلاقیت از سبک‌های حل مسئله $3/5 \pm 3/2$ می‌باشند. بین انگیزه پیشرفت و سن رابطه‌ی معنادار آماری و همبستگی منفی مشاهده شد $(p=0/05)$ $(r=-0/17)$. همبستگی بین سن و عامل خلاقیت رابطه‌ی آماری معنادار مشاهده شد $(p=0/66)$ $(r=-0/17)$.

بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله سازنده (خلاقیت، اعتماد و گرایش) رابطه معنی‌دار وجود دارد همچنین بین میانگین نمرات انگیزش پیشرفت در دانشجویان دختر و پسر تفاوت معنی‌دار وجود نداشت و بین انگیزش پیشرفت با سن نیز تفاوت معنی‌دار مشاهده شد. $(P\text{-value} < 0/05)$

جدول ۱: مشخصات دموگرافیک واحدهای مورد پژوهش

متغیر	تعداد (درصد) (n= ۱۲۰)
رشته های تحصیلی	
دکترای حرفه ای پزشکی	۴۰ (۳۳,۳)
کارشناسی پرستاری	۲۷ (۲۲,۵)
کارشناسی علوم آزمایشگاهی	۳۷ (۳۰,۸)
کارشناسی هوشبری	۹ (۷,۵)
کارشناسی اتاق عمل	۲ (۱,۷)
کارشناسی فوریت‌های پزشکی	۵ (۴,۲)
چندمین فرزند خانواده	
فرزند اول	۴۴ (۳۶,۷)
فرزند دوم	۳۲ (۲۶,۷)
فرزند سوم	۲۴ (۲۰,۰)
فرزند چهارم	۹ (۷,۵)
فرزند پنجم و بیشتر	۱۱ (۹,۲)
جنسیت	
زن	۶۳ (۵۲,۵)
مرد	۵۷ (۴۷,۵)
سال‌های پشت کنکور	
صفر	۳۳ (۲۷,۵)
یک سال	۶۶ (۵۵,۰)
دو سال	۱۹ (۱۵,۸)
سه سال	۲ (۱,۷)
سن	
<۲۰	۴۳ (۳۵,۸)
۲۰-۲۵	۷۲ (۶۰,۰)
>۲۵	۵ (۴,۲)

جدول ۲: ارتباط بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون

شاخص‌های آماری	میانگین - انحراف معیار	حداکثر	حداقل	ضریب همبستگی	p-value
انگیزه پیشرفت	7.6 ± 83.2	97	60	1	0/05
درماندگی	1.05 ± 1.08	4	0	-0.4	0/001
مهارگری	0.84 ± 1.99	4	0	-0.17	0/05
گرایش	0.76 ± 3.4	4	1	0.39	0/001
اجتناب	1.08 ± 1.96	4	0	-0.15	0/08
اعتماد	0.93 ± 2.5	4	0	0.32	0/001
خلاقیت	3.5 ± 3.2	4	0	0.48	0/001

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این مطالعه بررسی رابطه بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول بوده است. بر پایه داده‌های جدول ۲، مطالعه حاضر نشان داد که بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله (خلاقیت، اعتماد و گرایش) در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول رابطه معنادار آماری مثبت وجود دارد. مطالعه تقی لو و همکاران و مرز آبادی و همکاران، غیاثی و یوسفی همراستا با مطالعه حاضر بوده است. این افراد نا بهنجار در مقایسه با گروه بهنجار به میزان کمتری از راهبردهای حل مسئله سازنده (سبک حل مسئله اعتماد، سبک حل مسئله خلاقانه و سبک گرایش) استفاده می‌کنند (۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱). افرادی که در رویارویی با مشکلات به توانایی‌ها و قابلیت‌های خود اعتقاد داشته باشند نگرش مثبتی نسبت به مشکلات زندگی دارند، آنها از سلامت بالاتری برخوردارند.

و همچنین بر پایه داده‌های جدول ۲، مطالعه حاضر نشان داد که بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های حل مسئله غیرسازنده (مهارگری، درماندگی و اجتناب) در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی دزفول رابطه

معنادار آماری وجود نداشت. مطالعه آهنگی و همکاران، طاهری و همکاران نیز در سبک‌های حل مسئله غیرسازنده در سبک حل مسئله اجتناب معنی‌دار نبوده است و در سبک‌های مهارگری و درمانگری رابطه منفی آماری وجود دارد که نتایج این مطالعات هم راستا با مطالعه حاضر می‌باشد (۳۲، ۳۳).

بر پایه داده‌های جدول ۲، نتایج مطالعه نشان داد میانگین نمرات انگیزش پیشرفت در دانشجویان دختر و پسر در سطح یکسانی بود و تفاوت آماری معنی‌دار وجود نداشت. مطالعه بیابانگرد نشان داد که میان انگیزه پیشرفت دختران و پسران تفاوت معنی مشاهده نشده است که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد (۳۴). ولی در پژوهش‌تمنایی فر میان انگیزه پیشرفت دختران و پسران تفاوت معنی‌داری مشاهده شده است که با نتایج این پژوهش همخوانی ندارد (۳۵). که ممکن است این تفاوت ناشی از عوامل فرهنگی یا جغرافیایی باشد.

بر پایه داده‌های جدول ۱، نتایج مطالعه نشان داد که رابطه بین انگیزش پیشرفت با سن نیز از نظر آماری معنی‌دار نبود. $(P\text{-value} < 0/05)$ هم راستا با مطالعه

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بین انگیزه پیشرفت و سبک‌های سازنده حل مسئله (خلاقیت، اعتماد و گرایش) رابطه وجود دارد. سن نیز با انگیزه پیشرفت رابطه دارد. لذا پیشنهاد می‌گردد دانشجویان به استفاده از سبک‌های حل مساله‌ی مساله مدار و سازنده و اجتناب از سبک‌های حل مساله‌ی هیجان‌مدار و غیرسازنده تشویق شوند.

پیشنهادات

از نتایج این پژوهش می‌توان برای برنامه‌ریزی آموزشی مهارت‌های حل مسئله و انگیزه پیشرفت در سایر رشته‌ها و دانشگاه‌ها استفاده نمود. و همچنین انجام مطالعات با حجم نمونه‌ی بیشتر بین دانش‌آموزان و دانشجویان سایر رشته‌ها و دانشگاه‌های شهرهای مختلف پیشنهاد می‌گردد.

محدودیت‌ها

پژوهش حاضر فقط در دانشجویان علوم پزشکی دزفول انجام شد و تعمیم یافته‌های آن به دانشجویان سایر دانشگاه‌های مستقر در شهر دزفول دارای محدودیت می‌باشد.

سپاسگزاری

بدینوسیله از تمام دانشجویان محترم دانشگاه علوم پزشکی دزفول که در اجرای این پژوهش مشارکت داشته‌اند کمال تشکر را داریم همچنین از اساتید محترم که در این پژوهش و تدوین مقاله همکاری داشته‌اند سپاسگزاری می‌شود.

حاضر مطالعه تمنایی فر و همکاران نشان داد که سن افراد می‌تواند در انگیزه و در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان تاثیر بگذارد، یعنی تجربیاتی که فراگیر در موفقیت و شکست در تحصیل به دست می‌آورد به وی کمک می‌کند که انگیزش پیشرفت خود را رشد دهد (۳۵). بر پایه داده‌های جدول ۱، نتایج نشان داد که با افزایش سن، سبک‌های حل مسئله اعتماد، خلاقیت و گرایش در فرد بهتر شکل می‌گیرد که نشان می‌دهد با افزایش سن فرد به دوره‌های تکامل ذهنی و رفتاری بالاتری دست پیدا می‌کنند و در موقعیت‌های مشکل ساز بیشتر از شیوه‌های حل مسئله سازنده استفاده می‌کنند. همچنین با افزایش سن استفاده از سبک‌های حل مسئله غیرسازنده‌ی اجتناب درماندگی و مهارگری کاهش می‌یابد که همراه با افزایش سن و پختگی بیشتر موقعیت‌های استرس زا خود را درمانده نمی‌داند و تمایلی ندارد که برای دور شدن از استرس از روشهایی استفاده کند که منجر به مشکل در زندگی آینده وی شود. بر پایه داده‌های جدول ۱، نتایج مطالعه نشان داد که دانشجویانی که فرزندان خانواده‌اند، انگیزه پیشرفت بالاتری وجود دارند که احتمالاً به این دلیل است که فرزندان اول مسولیت‌پذیرتر و مستقل‌تر از سایر فرزندان هستند و بیشتر به توانایی‌های خود اتکا می‌کنند، و به تبع انگیزه پیشرفت بالایی نسبت به سایر فرزندان دارند. مطالعه احمدی نشان داد انگیزه پیشرفت، به عوامل بسیار ارتباط دارد که از این عوامل می‌توان روش‌های فرزندپروری، عوامل تربیتی و فرهنگی خانواده، هدف‌های حاکم بر نظام آموزش و پرورش جامعه جنسیت افراد را نام برد (۳۶).

References

1. Logan A. Defeatism academic, cognition and amends. Rezaei SH, translator. Mashhad: Astan-e-Ghods Razavi Publication. 1997.[Persian]
2. Biabangard S. Procedures increase self-esteem on children and younger. Tehran: Council of Sonnat-Moallem Publication. 1997. [Persian]
3. Ghoreyshi M, Samani S. Comparison of children's motivational beliefs in different family types based on family process model and content. *Quarterly Journal of Research in School and Virtual Learning*. 2016; 2(6):29-40.
4. Iraj rad A, Malekzade nasrabadi E. Investigating the Effect of Psychological Capital with Mediating Progress on the Creativity of Students. *Scientific Journal, Research on Innovation and Creativity in the Humanities, Sixth Period, Fourth Edition*. 2017; 6(4):51-70.
5. Maleki B. Effect of Cognitive Strategies on Increasing Learning and Retention of Textbooks. *Journal of Events Cognitive Science*. 2004;7(3):42-50. [In Persian]
6. Anderson A. E-learning (Theory and Practice). In: Eshrat Zamani, Seyed Amin Azimi, tran. Tehran: Institute of Intelligent Information Technology. Training Schools. 2005.
7. Wallberg HJ .A nation at risk: retrospect and propet.1986:229-307.
8. Shahni Yeylagh M, Bonabi Mobaraki Z, Shokrkon H. Examine the Relationship between the Subject Matter and Academic Motivation in First Year High School Girl Students in Ahwaz. *Journal of IT in Education*. 2005; 12(3):47-76. [Persian]
9. Mccllelland DC. Characteristics of successful entrepreneurs. *Journal of creative behavior*. 1987;21: 219-233.
10. Sigelman CK. Life span human development. Pacific Grove, CA: Brooks/Cole.1999.
11. Mahzon zade boshehri F. Relationship between problem solving skills and creativity of students with the role of academic self-efficacy intermediation: Modeling structural equations. *Scientific Journal, Research on Innovation and Creativity in the Humanities*. 2017; 6(4): 27-50.
12. Zamani N, Zamani S, Habibi M, Abedini S. Comparison in stress of caring mothers of children with developmental, external and internal disorders and normal children. *Journal of Research and Health* .2017;7(2):688-94.
13. Seif A. Education psychology. 7th ed. Tehran: Agah press; 200 .
14. Hawton KE, Salkovskis PM, Kirk JE, Clark DM. Cognitive behavior therapy for psychiatric problem: A practical Guide. Oxford: Oxford University Press; 1989.
15. Zeidner M, Endler NS. Editors. Handbook of coping: Theory, research, applications. John Wiley & Sons; 1996.
16. Atashrouz B, Pakdaman SH, Asgari A. The relationship between the big five personality traits and academic achievement. *Developmental Psychology Journal of Iranian Psychologists*. 2008; 4(16): 367-376.
17. Isaksen SG, Dorval K B, Treffinger DJ. Creative Approaches to Problem Solving: A Framework for Innovation and Change. SAGE Publications. 2010.
18. Zarean M, Asadollah-pour A, Roodsari BP. The relationship between emotional intelligence and problem solving with general health. *Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2007; 3(2):166-172.
19. Uosefi A, Sharif N. Relationship between problem solving styles and personal well-being in students. *Thought and Behavior in Clinical Psychology*.2011;6(22): 79-88.
20. Salehi S. Study of family educational motivation in different species of family in process model and family content [dissertation]. [Shiraz]: Shiraz University; 2009.
21. Shachar H, Fischer S. Cooperative learning and the achievement of motivation and perceptions of students in 11th grade chemistry classes. *Learning and Instruction*. 2004 ;14(1):69-87.
22. Aziz Z, Anowar H. A comparison of cooperative learning and conventional teaching on students' achievement in

- secondary mathematics. *Journal of Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2010;9:53-62.
23. Alexander G, Van Wyk M. Exploring the value of cooperative learning in enhancing teaching in integrated school environments of the Northern Cape Province. *Journal of Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 2012;47:1945-1949.
24. Ostevar N, Gholamazad S, Mesrabadi J. Effective teaching methods, students divided into groups on the development of cognitive, metacognitive and affective learning mathematics. *Review Quarterly Journal of Educational Innovations*. 2012;11(41):29-50.
25. Zamani N, Barahmand A, Farhadi M. The effects of problem-solving training in reducing anxiety among a group of nursing students. *Journal of Nursing Education*. 2017; 6 (3) :56-61. [Persian]
26. Franken M, Chesney M. *Women, work and health; Stress and opportunities*. New York: Plenum Press 2001.
27. Shamsikhani S, Farmahini Farahani M, Shamsikhani SI, Sobhani M. Effectiveness of problem solving training on depression in nursing student. *Iranian Journal of Psychiatric Nursing (IJP)* . 2014;2(1):63-71. [Persian]
28. Taghilu S, Mansoubi Far M, Koushki SH, Zare Bahramabadi M, Sabet M, Letafati Baris R, Anvari N. Approach of Structural Equation Model in Clarifying the Relationship between Social Problem Solving and Psychological Disorder. *Journal of Clinical Psychology Andishe Va Rafatr*. 2011;5(18):75-9. [Persian]
29. Marzabadi A, Hashemizadeh M, Shokoohi P. The Comparison of Normal and Drug-dependent Soldiers concerning Problem-solving Styles. *Journal of Military Medicine*. 2014; 16(2): 69-75.
30. Agha yosefi AR, Shreif N. Relationship between problem solving styles and personal well-being in students. *Thought & Behavior in Clinical Psychology*. 2012; 6(22):79-88.
31. Gheyassi A. Relationship between Self-esteem, Problem Solving Styles and Self-efficacy Beliefs among Agricultural and Natural Resource Students at Zabol University, Iran . *Journal of Agricultural Education Administration Reseach*. 2015;34:53-64.
32. Ahangi A, Abedin A, Fathabadi J. Personality type and problem solving styles among university employees. *Journal of Applied Psychology*. 2010; 3(4): 40-61. [Persian]
33. Tahery R, Karimi F. The Relationship between Personality Traits and Problem-Solving Strategies among Undergraduate Nursing Students of Isfahan University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education*. 2016;15:613-622.
34. Biabangard S. *Procedures increase self-esteem on children and younger*. Tehran: Council of Sonnat-Moallem Publication; 1997. [Persian]
35. Tamannaifar MR, Gandomi Z. Correlation between achievement motivation and academic achievement in university students. *Education Strategies in Medical Sciences*. 2011;4(1):15-9.
36. Abotalebi Ahmadi T. Learning Problem Solving Methods in order to Reduce Stress and Anxiety, and Increase Achievement Motivation Res. *J. Appl. Sci. Eng. Technol*. 2013, 6(12): 2257-2263.

The Relationship between Progressive Motivation and Problem Solving Styles in Dezful Students

Seyyederoya Mahmoodinezhad¹, Leila Masoudiyekta², Mahtab Samsamipour³, Mahdi Zamaniyan⁴, Omid Mahmoodinezhad⁵, Aziz Kasani⁶

¹ Student Research Committee, School of Medicine, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-7696-0927

² Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

³ Student Research Committee, School of Paramedical Sciences, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

⁴ Student Research Committee, School of Medicine, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

⁵ Student Research Committee, School of Medicine, Khorramabad University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

⁶ Social Medicine Department, School of Medicine, Dezful University of Medical Sciences, Dezful, Iran.

(Received 31 July, 2018)

Accepted 12 May, 2019)

Original Article

Abstract

Introduction:

Motivation for promotion comes when an individual chooses the criterion of excellence in his activity. Every person chooses different problem solving styles some of which are constructive and lead to individual development, yet some are unorganized and prevent a person from progressing. The purpose of this study was to investigate the relationship between progressive motivation and problem-solving styles in Dezful medical students.

Methods: This descriptive-analytic study was carried out on 120 students of Dezful University of Medical Sciences. A simple random sampling method was used. The data gathering tools were Hermann's standard development motive (T.M.A) and PSI-style questionnaire (PSS) of Cassidy-Wolong whose validity and reliability were confirmed in various studies.

Results: The participants were 120 students with an average age of 21.21 ± 1 . The average students' achievement motivation score was very high. There was a relationship between the motivation of progress and the constructive styles of problem solving (creativity, trust, and tendency).

Conclusion: This study concluded that there is a relationship between the motivation for progress and the constructive styles of problem solving (creativity, trust, and tendency). The motivation for advancement and creativity to solve problems can be strengthened from an early age with the training workshops, creative ways of dealing with later issues for individuals.

Keywords: Progressive Motivation, Problem Solving Styles, Dezful Students.

Citation: Mahmoodinezhad S.R, Masoudiyekta L, Samsamipour M, Zamaniyan M, Mahmoodinezhad O, Kasani A. The Relationship between Progressive Motivation and Problem Solving Styles in Dezful Students. *Journal of Development Strategies in Medical Education* 2020;7(1):17-25.

Correspondence:

Leila Masoudiyekta,
Department of Nursing, School
of Nursing and Midwifery,
Dezful University of
Medical Sciences, Dezful,
Iran.

ORCID ID:
0000-0002-5010-572x

Email:
masoudiyekta@yahoo.com